

Hvordan aserne fandt ulven og ormen

En dag fandt Tyr to mærkelige dyreunger. Det var en ulv med zigzagstriber ligesom en orm og en orm, der var gul ligesom en ulv. De legede i lunden i Asgård. Aserne vidste ikke hvad de skulle gøre ved dyreungerne eller hvordan der var kommet ind i Asgård. Tyr mente, de ville være gode krigsdyr, hvis jætterne skulle angribe. "Vi kan altid vente og se, hvordan de opfører sig", sagde han. Det gik de andre guder med til, men det skulle være Tyrns ansvar at opdrage ungerne.

Han gik straks i gang. Han kaldte ulveungen Fenris, og der gik ikke lang tid, før den kendte dens eget navn og reagerede derpå når Tyr kaldte. I starten peb ulven kun lidt, men efterhånden blev det til høje hyl, som ingen kunne lide at høre på. Ormen kaldte Tyr Jørmundgand, men den adlød ikke sit eget navn. Den voksede med en enorm fart; hver dag var den dobbelt så lang som dagen før. I starten var det ikke så stort et problem, men det blev det hurtigt!

15

En dag fandt ormen vej til Iduns æblehave, hvor den krøb op i træet. Idun blev meget vred og bange og krævede et andet job, hvis ikke ormen blev fjernet. Hun ville heller ikke stå til ansvar for, om æblerne var blevet forgiftet. Tyr var heller ikke meget for at beholde slangen. Den var al for uopdragen.

20

Tor ville slå sin hammer i slangen, men Loke sagde: "Du risikerer, at hammeren sidder fast i slangen. Og hvis du endelig skulle slå igennem er ormen fyldt med edder og gifte, og al giften vil strømme ud. Næh, vi skulle heller drukne ormen. Så er vi fri for gift- og blodudgydelse i Asgård." Odin var for en gangs skyld enig med Loke. Tor, som var den eneste as, der kunne bære slangen, måtte nu med jernhandsker bære den store slange helt ud på de yderste klipper, hvor han smed den i havet.

25